

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 21.6.2017
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla

{SWD(2017) 236 final}

{SWD(2017) 237 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Veron kiertämisen ja verovilpin torjunta on yksi Euroopan unionin poliittisista painopisteistä, jonka tarkoituksena on luoda syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat. Tässä yhteydessä komissio on esittänyt viime vuosina useita aloitteita oikeudenmukaisemman verojärjestelmän edistämiseksi. Avoimuuden lisääminen on yksi verojen kiertämistä ja verovilpin torjuntaa koskevan komission strategian tärkeimmistä tekijöistä. Erityisesti verohallintojen välinen tietojenvaihto on tärkeää, jotta verohallinnoilla olisi käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen tehokkaasti.

Jäsenvaltioiden vaikeudet suojata kansallisia veropohjiaan rapautumiselta kasvavat sitä mukaa, kun verosuunnittelun rakenteet kehittyvät yhä monimutkaisemmiksi ja niissä hyödynnetään pääoman ja henkilöiden lisääntyntä liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Vääristymät ja epäoikeudenmukaisuus haittaavatkin sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Nämä haitalliset rakenteet koostuvat usein järjestelyistä, jotka kehittyvät yli lainkäyttöalueiden ja joilla veronalaisia tuloja siirretään suotuisampien verojärjestelyjen piiriin tai joilla verovelvollisen kokonaisverotaakka vähenee. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden verotulot usein vähenevät merkittävästi, mikä estää niitä soveltamasta kasvua edistävää veropolitiikkaa.

Viimeaikaiset tietovuodot, kuten nk. Panama-paperit, ovat antaneet viitteitä siitä, että tietyt välittäjät ovat aktiivisesti auttaneet asiakkaitaan käyttämään aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä pienentääkseen verotaakkaansa ja piilottaakseen rahaa ulkomaille. Vaikka joillakin monimutkaisilla varojen siirroilla ja yhtiörakenteilla voi olla täysin oikeutetut tavoitteet, on selvää, ettei tämä välttämättä päde kaikkeen toimintaan, kuten veroparatiisitoimintaan. Osa toiminnasta voi olla jopa laitonta. Etäisyyden luomiseksi tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien ja heidän varallisuutensa välille kehitetään erilaisia ja monimutkaisia rakenteita, joihin liittyy usein sellaisella lainkäyttöalueella sijaitseva yritys, jolla verotus on alhainen tai jolla ei noudateta avoimuuden periaatetta. Tämän tarkoituksena on mahdollistaa alhainen tai nollaverotus ja/tai rikollisesta toiminnasta peräisin olevaan tuottoon liittyvä rahanpesu. Tietyt verovelvolliset hyödyntävät veroparatiiseihin rekisteröityjä pöytälaatikkoyhtiöitä ja nimittävät niihin nimellisiä johtajia tarkoituksenaan salata vaurautensa ja tulonsa, jotka ovat usein peräisin laittomasta toiminnasta, salaamalla yritysten tosiasiallisten omistajien (tosiasiallisten edunsaajien) henkilöllisyys.

Lisäksi ulkomaisia pankkitietoja koskeva yhteinen tietojenvaihtostandardi on voimassa EU:ssa 9. joulukuuta 2014 annetussa neuvoston direktiivissä 2014/107/EU¹ vahvistettujen sääntöjen nojalla, ja sitä on sovellettu verokausia koskevien tietojen ilmoittamiseen 1. tammikuuta 2016 alkaen. On erittäin tärkeää, että tiedot, jotka saattavat jäädä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, otetaan huomioon asettamalla välittäjille velvoite raportoida mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä.

¹ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1–29).

Tällä lainsäädäntöehdotuksella täydennetään muita sääntöjä ja aloitteita, kuten neljättä rahanpesun vastaista direktiiviä², sellaisena kuin se on tarkistettuna, jolla pyritään lisäämään avoimuutta ja poistamaan epävarmuutta tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyydestä. Tavoitteena on lisätä avoimuutta ja oikean tiedon saatavuutta varhaisessa vaiheessa, minkä ansiosta viranomaisten pitäisi pystyä tekemään lyhyemmässä ajassa parempia riskinarviointeja ja tietoon perustuvia oikea-aikaisia päätöksiä siitä, kuinka verotulojen saaminen olisi paras turvata. Toisin sanoen jos veroviranomaisten tietoon tulee suunnitteilla olevia järjestelyjä, joissa mahdollisesti hyödynnetään aggressiivisen verosuunnittelun keinoja, niiden olisi voitava jäljittää kyseiset järjestelyt ja vastata niiden aiheuttamiin riskeihin asianmukaisten toimenpiteiden avulla. Tätä varten tiedot olisi hyvä saada ennakkoon eli ennen kuin järjestely toteutetaan ja/tai otetaan käyttöön. Näin viranomaiset voisivat nopeasti arvioida järjestelyn riskit ja tarvittaessa reagoida tukkimalla porsaanreiät, jottei verotuloja menetettäisi. Lopullisena tavoitteena on suunnitella järjestelmä, jolla on varoittava vaikutus eli joka saa välittäjät luopumaan kyseisten järjestelyjen suunnittelusta ja edistämisestä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

EU:ta on useaan otteeseen pyydetty näyttämään suuntaa tällä alalla ja tutkimaan välittäjien asemaa aiempaa tarkemmin. Erityisesti Euroopan parlamentti on vaatinut tiukempia toimia sellaisia välittäjiä vastaan, jotka avustavat asiakkaitaan verovilppiin liittyvien järjestelyjen hyödyntämisessä.³ Vuoden 2016 huhtikuussa kokoontuneessa ECOFIN-neuvoston epävirallisessa istunnossa⁴ jäsenvaltiot kehottivat komissiota harkitsemaan aloitteita OECD:n ja G20-ryhmän BEPS-toimintasuunnitelman⁵ toimenpiteeseen 12 perustuvista julkistamista koskevista pakollisista säännöistä, jotta voitaisiin ottaa käyttöön tehokkaampia lannistimia niitä välittäjiä varten, jotka toimivat avustajina verovilppiin liittyvissä järjestelyissä. Toukokuussa 2016 neuvosto antoi päätelmät tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta ja verosopimusten väärinkäytön vastaisista toimenpiteistä⁶. Tässä yhteydessä ECOFIN-neuvosto pyysi komissiota harkitsemaan lainsäädäntöaloitteita OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteeseen 12 perustuvista julkistamista koskevista pakollisista säännöistä, jotta voitaisiin ottaa käyttöön tehokkaampia lannistimia niille välittäjille, jotka toimivat avustajina verovilppiin ja veron kiertämiseen liittyvissä järjestelyissä.⁷

Avoimuuden lisäämiseksi OECD:n ja G20-ryhmän toimenpiteessä 12 suositellaan, että maat ottavat käyttöön järjestelmän, jolla aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

³ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 6. heinäkuuta 2016, veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä (2016/2038(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//EN>

⁴ Epävirallinen ECOFIN-neuvoston kokoontuminen 22. huhtikuuta 2016.

⁵ Veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskeva OECD:n toimintasuunnitelma (2015): [Julkisen tausta-asiakirjan luonnos: BEPS -toimintasuunnitelman toimenpide 12: Julkistamista koskevat pakolliset säännöt](#). Ks. myös sanasto ("glossary").

⁶ Euroopan unionin neuvoston päätelmät (2016): [Komission tiedonanto tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta sekä komission suositus verosopimusten väärinkäytön vastaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta – neuvoston päätelmät](#), 25.5.2016 (toukokuussa 2016 annetut ECOFIN-neuvoston päätelmät).

⁷ Toukokuussa 2016 annetut ECOFIN-neuvoston päätelmät, kohta 12.

ilmoittaminen tehdään pakolliseksi, määrittelemättä kuitenkaan, mitä vähimmäisvaatimuksia siinä olisi noudatettava. Toimenpidettä 12 käsittelevä loppuraportti julkaistiin osana BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteiden loppuraporttia lokakuussa 2015. OECD:n suosittamia BEPS-torjuntatoimia kannattivat kaikki G20-maat, ja useimmat EU:n jäsenvaltiot ovat OECD:n jäseninä sitoutuneet panemaan ne täytäntöön. Lisäksi nykyinen G20-maiden puheenjohtajamaa, Saksa, ilmoitti verotuksen oikeusvarmuuden yhdeksi painopistealojensa keskeiseksi teemaksi.⁸ Se, että verohallinnoilla olisi käytettävissään ajankohtaista tietoa mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen suunnittelusta ja käytöstä, antaisi niille paremmat mahdollisuudet ryhtyä toimiin tiettyjä verosuunnittelujärjestelyjä vastaan, mikä lisää verotuksen oikeusvarmuutta ja on täysin linjassa G20-maiden prioriteettien kanssa.

Lisätoimenpiteistä avoimuuden lisäämiseksi ja verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi heinäkuussa 2016 annetussa tiedonannossa⁹ kerrataan painopistealueet, joilla komission arvion mukaan on ryhdyttävä toimiin tulevana kuukausina niin EU:n kuin kansainvälisellä tasolla. Välittäjien toiminnan avoimuuden parantaminen on yksi tulevista toiminta-aloista.

Tässä lainsäädäntöehdotuksessa käsitellään laajoja poliittisia painopistealoja, jotka koskevat verotuksen avoimuutta, joka on edellytyksenä veron kiertämisen, verovilpin ja aggressiivisen verosuunnittelun tehokkaalle torjumiselle. Joitakin vuosia sitten EU:n jäsenvaltiot sopivat useista avoimuutta koskevista säädöksistä, jotka velvoittavat kansallisia veroviranomaisia tiiviiseen yhteistyöhön tietojenvaihdon alalla. Neuvoston direktiivillä 2011/16/EU¹⁰ korvattiin neuvoston direktiivi 77/799/ETY¹¹, ja sen myötä alkoi EU:n veroviranomaisten välisen hallinnollisen yhteistyön uusi kausi. Sillä otettiin käyttöön hyödyllisiä välineitä paremman yhteistyön kehittämiseksi seuraavilla aloilla: pyynnöstä tapahtuva tietojenvaihto, oma-aloitteinen tietojenvaihto, automaattinen tietojenvaihto tietyissä asioissa (tyhjentävä luettelo), osallistuminen hallinnollisiin tutkimuksiin, samanaikaiset tarkastukset, veropäätöksistä ilmoittaminen muille veroviranomaisille.

Automaattinen tietojenvaihto on keskeinen osa tätä lainsäädäntöehdotusta, sillä tarkoituksena on, että välittäjien veroviranomaisille ilmoittamat tiedot vaihdetaan automaattisesti myös muiden EU-maiden veroviranomaisten kanssa. Tämä on viimeisin monista EU:n aloitteista, joilla veloitetaan pakolliseen automaattiseen tietojenvaihtoon veroasioissa:

- Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla: direktiivissä säädetään pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta, edellyttäen, että tiedot ovat saatavilla, viiden muiden kuin luonteeltaan taloudellisen tulo- ja pääomalajin osalta 1. tammikuuta 2015 alkaen: 1) työtulo, 2) johtajanpalkkiot, 3) henkivakuutus tuotteet, joita muut direktiivit eivät kata, 4) eläkkeet sekä 5) kiinteän omaisuuden omistaminen ja siitä saatava tulo.

⁸ G20-maiden prioriteetit: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html

⁹ Euroopan komission tiedonanto lisätoimenpiteistä avoimuuden lisäämiseksi ja verovilpin ja veron kiertämisen torjumiseksi, [COM\(2016\) 451 final, 5.7.2016 \(nk. Panama-papereita koskeva tiedonanto\)](#).

¹⁰ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹¹ Neuvoston direktiivi 77/799/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja vakuutusmaksuista perittävien verojen alalla (EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15–20).

- Neuvoston direktiivi 2014/107/EU¹², annettu 9. joulukuuta 2014, finanssitilitietojen automaattisesta vaihdosta jäsenvaltioiden kesken OECD:n yhteisen tietojenvaihtostandardin (CRS) mukaisesti, jossa säädetään muualla asuvien finanssitilejä koskevasta automaattisesta tietojenvaihdosta.
- Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376¹³, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta;
- Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881¹⁴, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, maakohtaista raportointia koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta veroviranomaisten välillä.
- Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi 2016/0107¹⁵, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2016, tiettyjen yritysten ja sivuliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta. Ehdotetut säännöt koskevat tuloverotietojen julkistamista, jotta suurella yleisöllä olisi pääsy monikansallisten yritysten verotuksen kannalta olennaisiin tietoihin maakohtaisesti. Tämä on tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaan vielä parlamentissa ja neuvostossa käsiteltävänä oleva ehdotus.
- Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset sopimukset¹⁶ finanssitilitietojen automaattisesta vaihdosta OECD:n yhteisen tietojenvaihtostandardin (CRS) mukaisesti.

On selvennettävä, että EU:ssa käytössä olevat verotukselliset välineet eivät suoranaisesti sisällä säännöksiä, joilla jäsenvaltiot velvoitetaan vaihtamaan tietoja niiden tietoon tulevista veron kiertämisen ja/tai verovilpin mahdollistavista järjestelyistä. Hallinnollisen yhteistyön direktiivissä säädetään yleisestä velvoitteesta, jonka mukaan kansallisten viranomaisten on oma-aloitteisesti ilmoitettava tietoja muille EU:n veroviranomaisille tietyissä tilanteissa. Näihin kuuluu verotulojen menetys tietyssä jäsenvaltiossa tai verosäästöt, jotka syntyvät yritysryhmien sisäisten keinokeinoisten voitonsiirtojen seurauksena. Tällä aloitteella välittäjät velvoitetaan ilmoittamaan mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä pakollisen automaattisen tietojenvaihdon avulla.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa (tämän alan kannalta olennaiset uudet aloitteet)**

Mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä ennakkoon ilmoittamista koskevan velvoitteen vaikutusta voitaisiin parantaa, jos ilmoitusvelvollisuus laajennettaisiin koskemaan tilintarkastajia, jotka varmentavat verovelvollisten tilinpäätöksiä. Tilintarkastajat käsittelevät huomattavia määriä tietoja ammatillisia tehtäviä hoitaessaan, minkä vuoksi ne saattavat havaita järjestelyjä, joita voidaan pitää aggressiivista verosuunnittelua hyödyntävinä. Kyseisistä järjestelyistä viranomaisille ilmoittamisen

¹² Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.2.2014, s. 1).

¹³ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1).

¹⁴ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

¹⁵ Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi 2016/0107 (COD), annettu 12 päivänä huhtikuuta 2016, direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen yritysten ja sivuliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta

¹⁶ Jotkin näistä sopimuksista, jotka koskevat tiettyjä Euroopassa sijaitsevia kolmansia maita, ovat unionin tekemiä.

hyötyihin kuuluisi se, että sillä täydennettäisiin vastaavista järjestelyistä ilmoittamista koskevaa pakollista vaatimusta, joka koskee välittäjiä eli näiden järjestelyjen suunnittelijoita, edistäjiä ja neuvonantajia jne. Näin ollen tällaista aloitetta voitaisiin tulevaisuudessa ajaa lainsäädännön avulla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artikla on oikeusperusta lainsäädäntöaloitteille välittömän verotuksen alalla. Vaikkei 115 artiklassa viitata suorasanaisesti välittömään verotukseen, siinä viitataan direktiiveihin kansallisten lakien lähentämisestä, sillä ne vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan. Jotta tämä edellytys täyttyy, välitöntä verotusta koskevalla EU:n lainsäädäntöehdotuksella on pyrittävä korjaamaan epäjohtonmukaisuudet sisämarkkinoiden toiminnassa. Monissa tapauksissa tämä merkitsisi sitä, että EU:n toimenpiteet koskevat yksinomaan rajatylittäviä tilanteita.

Vähäinen avoimuus helpottaa sellaisten välittäjien toimintaa, jotka osallistuvat rajatylittäviä vaikutuksia aiheuttavien aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjen edistämiseen ja myyntiin. Tämän seurauksena jäsenvaltioille aiheutuu haittaa sellaisten tulojen siirroista alhaisen verotuksen lainkäyttöalueille, jotka muuten olisivat syntyneet ja olisivat verotuksen alaista tuloa niiden alueella ja jotka usein johtavat niiden veropohjien rapautumiseen. Lisäksi sellaiset yritykset kohtaavat enemmän epäoikeudenmukaista verokilpailua, jotka kieltäytyvät osallistumasta kyseiseen laittomaan toimintaan. Lopulta tämä johtaa sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiseen. Näin ollen tällaisia tilanteita voidaan torjua vain yhdenmukaisella lähestymistavalla sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseen SEUT-sopimuksen 115 artiklan mukaisesti.

• Toissijaisuusperiaate

Kokemus on osoittanut, että aggressiivisen verosuunnittelun vastaiset kansalliset säännökset eivät ole täysin tehokkaita. Tämä johtuu siitä, että useisiin veron kiertämisen rakenteisiin liittyy rajatylittävä ulottuvuus ja pääoman ja ihmisten liikkuvuus on lisääntynyt erityisesti yhdentyneillä markkinoilla, kuten EU:n sisämarkkinoilla. On selvää, että nykytilanteen parantamiseksi EU:ssa olisi ryhdyttävä yhteisiin toimiin, joilla voidaan hyödyllisellä tavalla täydentää aiempia tämän alan aloitteita erityisesti hallinnollisen yhteistyön direktiivin puitteissa. Tämä on sitäkin tärkeämpää siksi, että aiemmat kansallisen tason aloitteet ovat onnistuneet lisäämään avoimuutta ainoastaan osittain.

Tämän vuoksi sisämarkkinoille tarvitaan vankka mekanismi, jolla porsaanreiät voidaan tukkia yhdenmukaisella tavalla ja poistaa olemassa olevat vääristymät varmistamalla, että veroviranomaiset saavat hyvissä ajoin tiedon mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia.

Koska tietojen pakollisen ilmoittamisen tarkoituksena on ilmoittaa veroviranomaisille järjestelyistä, joiden ulottuvuus ei rajoitu yhteen ainoaan lainkäyttöalueeseen, on tarpeen käynnistää EU:n tason aloite, jotta edellä määritellyn ongelmaan löytyisi yhdenmukainen lähestymistapa. Jäsenvaltioiden oma-aloitteisesti toteuttamat koordinoimattomat toimenpiteet loisivat monia hajanaisia sääntöjä järjestelyistä ilmoittamiseen. Tämä voisi johtaa siihen, että jäsenvaltioiden välinen epäoikeudenmukainen verokilpailu jatkuisi.

Vaikka mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävässä järjestelyssä (tai järjestelyjen sarjassa) kolmannen maan kanssa olisi mukana vain yksi jäsenvaltio, järjestelyn rajatylittävä ulottuvuus voisi vääristää sisämarkkinoiden toimintaa. Sisämarkkinoiden rakenne perustuu henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden periaatteeseen, ja sillä on yhtymäkohtia yhtiöverotusta koskevista direktiiveistä saataviin hyötyihin. Tästä seuraa, että sisämarkkinoiden suojan tosiasiallinen taso määräytyy kokonaisuudessaan suhteessa heikoimpiin jäsenvaltioihin. Sen vuoksi mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävä rajatylittävä järjestely vaikuttaa todellisuudessa kaikkiin jäsenvaltioihin, vaikka siihen osallistuisi vain yksi jäsenvaltio.

Jos päätös toimiin ryhtymisestä olisi yksittäisten kansallisten aloitteiden varassa, jotkut jäsenvaltiot todennäköisesti päättäisivät ryhtyä toimiin, toiset taas eivät. Tämä perustuu erityisesti siihen, että BEPS-toimintasunnitelman toimenpiteellä 12 ei ole vähimmäisvaatimuksen asemaa, minkä vuoksi sen täytäntöönpano EU:ssa voi vaihdella merkittävästi. Julkiseen kuulemiseen vastanneista 131 sidosryhmän edustajasta 39 oli sitä mieltä, että ilman EU:n tason toimia avoimuusvaatimuksia ei otettaisi käyttöön, ja 107 sidosryhmien edustajaa ilmoitti pitävänsä todennäköisenä tai erittäin todennäköisenä sitä, että käyttöön otettaisiin keskenään erilaisia avoimuusvaatimuksia. Kaikista näistä syistä edellä mainitut ongelmat voitaisiin ratkaista ottamalla käyttöön EU:n lainsäädännössä vahvistettu ilmoittamisvaatimus, johon liittyy tietojenvaihtoa. Tämä edistäisi myös sisämarkkinoiden toimintaa.

Lisäksi tietojen ilmoittamiseen tähtäävät EU:n tason toimet tuovat lisäarvoa verrattuna yksittäisten jäsenvaltioiden vastaaviin aloitteisiin. Tämä johtuu siitä, että varsinkin jos siihen liittyy tietojenvaihtoa, mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä ilmoittaminen verohallinnoille antaa niille käsityksen rajatylittävien liiketoimien kokonaisvaikutuksesta verokantoihin. EU on näin ollen paremmassa asemassa kuin yksittäiset jäsenvaltiot, kun on kyse tietojenvaihtojärjestelmän tehokkuuden ja kattavuuden varmistamisesta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetut poliittiset toimet on rajoitettu koskemaan mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus. Ottaen huomioon, että sisämarkkinoiden toimintaan vaikuttavat vääristymät eivät yleensä koske pelkästään yhtä jäsenvaltiota, on tarpeen vähintäänkin keskittää yhteiset säännöt koskemaan rajatylittäviä tilanteita, jotta ongelmiin voidaan puuttua tehokkaalla tavalla. Ehdotetut säännöt ovat näin ollen oikeasuhteisin ratkaisu mainittuihin ongelmiin, sillä niissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden ja paremmin, ilman vääristymiä toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 115 artikla, jossa määrätään nimenomaisesti, että tämän alan lainsäädäntö annetaan direktiiveinä. Mikään muu säädöstyyppi ei näin ollen tule kyseeseen, kun säädetään välitöntä verotusta koskevista sitovista säännöistä.

Lisäksi ehdotettu direktiivi on viides tarkistus hallinnollisen yhteistyön direktiiviin vuoden 2014 jälkeen; sitä on jo muutettu neuvoston direktiiveillä 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881 ja (EU) 2016/2258.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Arvioinnit**

Tällä lainsäädäntöehdotuksella muutetaan hallinnollisen yhteistyön direktiiviä, ja sen tarkoituksena on tehdä mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä ilmoittaminen pakolliseksi ja sisällyttää kyseiset järjestelyt veroviranomaisten välisen automaattisen tietojenvaihdon soveltamisalaan. Ehdotetuilla muutoksilla pyritään vastaamaan uuteen haasteeseen, jotta voidaan tukea jäsenvaltioiden pyrkimyksiä torjua veron kiertämistä ja verovilppiä. Ehdotetuilla muutoksilla ei korjata hallinnollisen yhteistyön direktiivissä tunnistettuja puutteita vaan laajennetaan sen soveltamisalaa niiltä osin kuin OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 sekä sidosryhmien kuulemisten perusteella on tarpeen ryhtyä toimiin.

Hallinnollisen yhteistyön direktiivistä ei ole vielä tehty arviota. Ensimmäisen arviointikertomuksen pitäisi kuitenkin valmistua 1. tammikuuta 2018 mennessä. Sen jälkeen komission on viiden vuoden välein toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus mainitun direktiivin soveltamisesta. Tätä varten jäsenvaltiot ovat sitoutuneet ilmoittamaan komissiolle tilastotietojen ohella myös ne tiedot, joita tarvitaan hallinnollisen yhteistyön vaikuttavuuden arviointiin.

Tämä lainsäädäntöehdotus on suunniteltu mahdollisimman kustannustehokkaalla tavalla. Suunnitellussa lainsäädäntökehityksessä hyödynnetään, tarvittavien mukautusten jälkeen, olemassa olevaa tietojenvaihdon tietoteknistä välinettä, joka perustettiin alun perin rajatylittävissä tilanteissa annettavia ennakkopäätöksiä (kolmas hallinnollisen yhteistyön direktiivi) koskevaa tietojenvaihtoa varten.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Euroopan komissio käynnisti 10. marraskuuta 2016 julkisen kuulemisen kerätäkseen näkemyksiä siitä, miten EU voisi jatkossa luoda lannistimia neuvojille ja välittäjille, jotka edistävät mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjen käyttöä.

Kuulemisessa esitettyihin mahdollisiin vaihtoehtoihin saatiin sidosryhmiltä yhteensä 131 vastausta. Suurin osa vastauksista tuli kaupan ja elinkeinoelämän järjestöiltä ja ammatillisilta yhdistyksiltä (27 %) sekä yksityishenkilöiltä (20 %). Maantieteellisesti suurin osa vastauksista saatiin Saksasta (24 % kaikista vastauksista).

Vastaajista 46 kertoi saaneensa ammattimaista veroneuvontaa, ja yli puolessa tapauksista neuvonta oli peräisin suurimman ammattiryhmän muodostavilta veroneuvojilta (52 %). Lisäksi 30 vastaajaa ilmoittivat antaneensa veroneuvontaa, ja puolet heistä kertoi olevansa yhteydessä veroviranomaisiin.

- **Jäsenvaltiot**

Tämän lainsäädäntöehdotuksen taustalla oleva periaate on yhdenmukainen kansainvälisen verotuksen kehityssuuntauksien kanssa. Näitä ovat mm. OECD:n ja G20-ryhmän BEPS-toimintasuunnitelmaan sisältyvät näkökohdat. Useimmat jäsenvaltiot ovat jäseniä OECD:ssä, joka järjesti laajat julkiset sidosryhmien kuulemiset kustakin BEPS-torjuntatoimesta vuosina 2013–2015. OECD:hen kuuluvat EU:n jäsenvaltiot osallistuivat pitkällisiin ja yksityiskohtaisiin keskusteluihin kyseisistä torjuntatoimista OECD:ssä. Näin ollen niiden voidaan katsoa tulleen riittävästi kuulluksi tästä aloitteesta.

Verotuksen ja tulliliiton pääosasto järjesti 2. maaliskuuta 2017 IV työryhmän kokouksen, jossa jäsenvaltioilla oli mahdollisuus keskustella mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä ilmoittamisesta ja sitä seuraavasta veroviranomaisten välisestä automaattisesta tietojenvaihdosta.

Lisäksi komissio järjesti kohdennettuja keskusteluja jäsenvaltioiden edustajien kanssa, joilla on jo käytännön kokemusta tietojen pakollisesta ilmoittamisesta kansallisella tasolla.

- **Vaikutustenarviointi**

Komissio teki toimintavaihtoehtoista vaikutustenarvioinnin, josta sääntelyntarkastelulautakunta antoi myönteisen lausunnon 24. toukokuuta 2017 (SEC(2017) 307)¹⁷. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi useita parannusehdotuksia, jotka on otettu huomioon lopullisessa vaikutustenarviointiraportissa (SWD(2017) 236)¹⁸.

Toimintavaihtoehtoja on arvioitu tehokkuuden, vaikuttavuuden ja yhdenmukaisuuden kriteerien avulla perusskenaarioon verraten. Haasteena on ollut suunnitella järjestelmä, jolla pystytään oikeassa suhteessa torjumaan aggressiivisimpia verosuunnittelun muotoja. OECD:n raportissa BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteestä 12 annetaan esimerkkejä lähestymistavoista, joita veroviranomaiset useilla lainkäyttöalueilla eri puolilla maailmaa ovat ottaneet käyttöön. Niihin sisältyvät mm. kolme EU:ssa (Irlannissa, Portugalissa ja Yhdistyneissä kuningaskunnissa) käytössä olevaa tietojen pakollista ilmoittamista koskevaa järjestelmää.

Julkisessa kuulemisessa sidosryhmille esitettiin eri toimintavaihtoehtoja. Jotkut niistä koskivat sitä, mikä oikeudellinen väline sopisi parhaiten ehdotetun aloitteen toteuttamiseen: säädös vai ei-sitova lähestymistapa, kuten suositus tai käytännesäännöt. Sitoviin sääntöihin perustuvista vaihtoehtoista sidosryhmiä pyydettiin pääasiassa harkitsemaan joko mahdollisuutta sopia yhteisistä puitteista tietojen ilmoittamiseksi veroviranomaisille tai ilmoittamisvelvollisuuden yhdistämistä ilmoitettujen tietojen automaattiseen vaihtoon EU:n veroviranomaisten välillä.

Sidosryhmien kuulemisista selvisi, että kaikki toimintavaihtoehdot, joihin liittyy sitovia sääntöjä, johtaisivat samanlaiseen lopputulokseen. Jos säädetään (pakollisesta) tietojen ilmoittamisesta veroviranomaisille, se mahdollistaa aina jonkinlaisen tietojenvaihdon. Tämä johtuu siitä, että oma-aloitteinen tietojenvaihto on osa hallinnollisen yhteistyön direktiivin yleistä kehystä. Tietojenvaihto on tavalla tai toisella läsnä kaikissa toimintavaihtoehtoissa, joihin liittyy tietojen ilmoittamista.

Lisäksi katsottiin, että ainoa todellinen toimintavaihtoehtojen vertailu voidaan tehdä vertaamalla tilannetta, jossa on velvoite julkistaa mahdollisia aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjä koskevat tiedot (yhdistettynä tietojenvaihtoon), ja tilannetta, jossa tällaista velvoitetta ei ole eli tilanne pysyy muuttumattomana. Tietojenvaihdon rajoittaminen oma-aloitteeseen tietojenvaihtoon ei vaikuttaisi olevan linjassa komission viime aikoina toteuttamien, avoimuuden parantamiseen tähtäävien aloitteiden kanssa. Näin ollen automaattinen tietojenvaihto sisältyy tietojenvaihdon puitteisiin niin yhteisen tietojenvaihtostandardin (CRS) täytäntöönpanoa EU:ssa koskevien sääntöjen kuin rajatylittäviä tilanteita varten annettavien ennakkopäätösten osalta.

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

Parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa jäsenvaltiot velvoitetaan i) asettamaan selkeä velvoite, jonka mukaan veroviranomaisille on ilmoitettava tiedot sellaisista mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus; ja ii) varmistamaan, että niiden veroviranomaiset vaihtavat kyseiset tiedot automaattisesti muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa käyttämällä hallinnollisen yhteistyön direktiivissä vahvistettua mekanismia.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon hyödyt

Pakollisen raportointijärjestelmän mukainen tietojen ilmoittaminen lisää välittäjiin kohdistuvaa painetta pidättäytyä suunnittelemasta, edistämästä ja toteuttamasta aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjä. Tarkoituksena on myös lannistaa verovelvollisia kehittämästä kyseisenlaisia järjestelyjä sillä perusteella, että niistä on pakko ilmoittaa veroviranomaisille. Veroviranomaisten tämänhetkiset tiedot muista kuin kotimaan verosuunnittelujärjestelyistä ovat rajalliset, ja mainittu ilmoittamisvelvoite voisi antaa niille ajoissa sellaista tietoa, jonka nojalla ne voivat ryhtyä nopeasti operatiivisiin toimenpiteisiin tai toteuttaa lainsäädännöllisiä ja/tai sääntelyyn liittyviä mukautuksia. Tietoja voitaisiin käyttää myös riskinarvioinnissa ja tarkastuksissa. Näiden hyötyjen avulla tuetaan jäsenvaltioita veropohjien suojelussa ja verotulojen keräämisessä. Pakollinen ilmoittamisjärjestelmä auttaa myös tasapuolisten toimintaedellytysten luomisessa yrityksille, koska suuryritykset käyttävät tällaisia järjestelyjä verojen kiertämiseksi todennäköisemmin kuin pk-yritykset. Yhteiskunnallisesta näkökulmasta pakollinen ilmoittamisjärjestelmä tarjoaa edellä mainituista syistä oikeudenmukaisemman verotusympäristön.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon kustannukset

Ehdotuksesta aiheutuvat kustannukset riippuvat kansallisten verotulojen näkökulmasta siitä, millä tavalla jäsenvaltiot mukauttavat lainsäädäntöään ja jakavat resurssinsa ilmoittamisvelvoitteidensa noudattamiseksi. On kuitenkin ennakoitavissa, että voimassa olevat raportointi- ja tietojenvaihtojärjestelmät, kuten ennakkopäätösten keskusrekisteri, muodostavat kehyksen, jonka puitteissa kansalliset viranomaiset voivat vaihtaa raportoitavia verosuunnittelujärjestelyjä koskevia tietoja.

Välittäjille aiheutuvien kustannusten pitäisi olla vähäisiä, sillä raportoitavat tiedot todennäköisesti sisältyvät jo verovelvollisille tarkoitettuun asiakasmateriaaliin. Raportointivelvoite ja siitä aiheutuvat kustannukset ovat verovelvollisen vastuulla vain harvoissa tapauksissa.

Sääntelyn toimivuus

Ehdotus on suunniteltu niin, että se alentaa välittäjille, verovelvollisille ja julkishallinnoille aiheutuvan sääntelytaakan mahdollisimman kevyeksi. Parhaaksi arvioitu vaihtoehto on näin ollen oikeasuhteinen ratkaisu mainittuihin ongelmiin, sillä siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden ja paremmin, ilman vääristymiä toimivien sisämarkkinoiden saavuttamiseksi. Uusia yhteisiä sääntöjä laaditaan vain siinä määrin kuin on tarpeen yhteisten puitteiden luomiseksi, jotta mahdollisesti haitallisista järjestelyistä ilmoittaminen tulee mahdolliseksi. Lisätietoja säännöistä:

- i) säännöissä vahvistetaan selkeät raportoinnin vastuualueet kaksinkertaisen raportoinnin välttämiseksi;
- ii) yhteiset säännöt rajataan koskemaan mahdollisia aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus EU:ssa;
- iii) ei vaatimusta raportointivelvollisuuden alaisten järjestelyjen julkistamisesta, ainoastaan automaattisesta tietojenvaihdosta EU:n jäsenvaltioiden välillä;
- iv) seuraamusten määrääminen niiden kansallisten säännösten noudattamatta jättämisestä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, säilyy jäsenvaltioiden omassa harkinnassa.

Lisäksi yhdenmukaistetulla lähestymistavalla varmistetaan, että mahdollisesti aggressiiviset järjestelyt tulevat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tietoon. Sen jälkeen on jäsenvaltioiden päätettävissä, kuinka ne torjuvat laittomia järjestelyjä.

Säätelyväline

Säätelyvälineen osalta on harkittu kolmea vaihtoehtoa:

- i. komission suositus (ei-sitova väline), jolla jäsenvaltioita kannustetaan ottamaan käyttöön pakollinen ilmoittamisjärjestely ja siirtämään asian käsittely yritysverotuksen käytännesääntöryhmään;
- ii. tiettyihin säänneltyihin ammatteihin sovellettavat EU:n käytännesäännöt välittäjille (ei-sitova väline);
- iii. EU:n direktiivi (sitova väline), jolla jäsenvaltioita vaaditaan ottamaan käyttöön pakollinen ilmoittamisjärjestelmä yhdistettynä tietojenvaihtoon.

Eri vaihtoehtojen arvioinnin jälkeen katsottiin, että paras vaihtoehto on antaa direktiivi. Analyysi osoittaa, että kyseisellä vaihtoehdolla on selkeitä etuja vaikuttavuuden, tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden kannalta, sillä se mahdollistaa ongelmiin puuttumisen ilman, että kustannukset nousevat suuriksi. Direktiivin antaminen on myös parempi vaihtoehto kuin olla ryhtymättä toimiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ks. säädösehdotukseen liittyvä rahoitus selvitys.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen arviointi automaattisen tietojenvaihdon vaikuttavuudesta ja saavutetuista käytännön tuloksista. Jäsenvaltioiden on myös toimitettava asiaa koskevat tiedot sekä luettelo tilastotiedoista, jotka komissio vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä (täytäntöönpanotoimenpiteet) noudattaen ja joita tarvitaan tämän direktiivin arviointiin. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta joka viides vuosi 1. tammikuuta 2013 alkaen. Tämän ehdotuksen (jolla muutetaan hallinnollisen yhteistyön direktiiviä) tulokset sisällytetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1. tammikuuta 2023 mennessä annettavaan arviointikertomukseen.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Lainsäädäntöehdotus koostuu pääasiassa seuraavista osatekijöistä:

- **Tiedoista ilmoittaminen veroviranomaisille yhdistettynä automaattiseen tietojenvaihtoon**

Ehdotetussa direktiivissä välittäjät veloitetaan ilmoittamaan veroviranomaisille mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä, jos he osana työtehtäviään osallistuvat tällaisiin järjestelyihin suunnittelemalla ja edistämällä niitä. Tämä velvoite on rajattu koskemaan rajatylittäviä tilanteita eli tilanteita, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja kolmatta maata. Yhteisten sääntöjen laatiminen sen sijaan, että ratkaisu olisi kansallisten toimien varassa, onkin perusteltua vain tällaisissa tilanteissa, koska järjestelyt saattavat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Jotta ehdotetuilla toimenpiteillä olisi mahdollisimman suuri vaikutus koska raportointivelvoitteen alaisilla järjestelyillä on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoitetut tiedot on vaihdettava automaattisesti kansallisten veroviranomaisten välillä. Käytännössä säännöissä ehdotetaan, että tietojenvaihto tapahtuu toimittamalla kyseisiä järjestelyjä koskevat tiedot keskusrekisterin, johon kaikilla jäsenvaltioilla on pääsy.

Komissiolle annetaan rajattu pääsy tietojenvaihdon kohteena oleviin tietoihin (pääsy vastaa tasoa, joka sille on myönnetty rajatylittäviä tilanteita varten annettaviin ennakkopäätöksiin), jotta se voi seurata direktiivin toimintaa.

- **Kenelle ilmoittamisvelvollisuus kuuluu?**

Tietojen ilmoittamisvelvollisuus kuuluu henkilöille (eli luonnollisille tai oikeushenkilöille tai yhteisöille, joilla ei ole oikeudellista asemaa), jotka katsotaan välittäjiksi.

Jos järjestelyssä ei ole osallisena direktiivissä tarkoitettua välittäjää

Tietojen ilmoittamisvelvoitetta ei välttämättä voida asettaa koskemaan välittäjää asianajosalaisuuden vuoksi tai yksinkertaisesti siksi, että välittäjällä ei ole toimipaikkaa unionin alueella. Voi myös olla, ettei järjestelyyn sisälly välittäjää, koska verovelvollinen on itse suunnitellut ja toteuttanut järjestelyn. Tavoitteena on, etteivät tiedot verotusjärjestelyistä, joihin mahdollisesti liittyy aggressiivisia rakenteita, jäisi toimittamatta veroviranomaisille myöskään näissä tapauksissa. Tätä varten ilmoittamisvelvoite siirretään järjestelyjä hyödyntäville verovelvollisille.

- **Useampi kuin yksi henkilö katsotaan välittäjäksi tai verovelvolliseksi**

On yleistä, että välittäjällä on toimipisteitä (toimistoja, yrityksiä jne.) useissa jäsenvaltioissa ja että se työllistää myös itsenäisiä paikallisia tahoja antamaan veroneuvontaa tietyistä järjestelyistä. Tällaisissa tapauksissa vain sen välittäjän on ilmoitettava vaaditut tiedot veroviranomaisille, jolla on vastuu järjestely(je)n suunnittelusta ja toteutuksesta verovelvollis(t)en puolesta.

Jos tietojen ilmoittamisvelvoite on siirretty verovelvolliselle ja useamman kuin yhden etuyhteydessä olevan osapuolen on tarkoitus käyttää samaa ilmoittamisvelvoitteen alaista rajatylittävää järjestelyä, ilmoitusvelvoite kuuluu vain sille verovelvolliselle, jonka vastuulla oli järjestely(i)stä sopiminen välittäjän kanssa.

- **Tietojen ilmoittamisen ja automaattisen tietojenvaihdon ajankohta**

Tiedoilla on sitä parempi vaikutus, mitä aikaisemmin ne toimitetaan veroviranomaisille, minkä vuoksi tässä lainsäädäntöehdotuksessa määrätään, että ilmoitusvelvoitteen kohteena olevista rajatylittävistä järjestelyistä on ilmoitettava ennen niiden toteuttamista. Tämän perusteella välittäjien on ilmoitettava raportoitavista järjestelyistä viiden päivän kuluessa siitä päivästä alkaen, jona järjestelyt ovat verovelvollisten käytettävissä ja toteutettavissa.

Kun vastuunalaista välittäjää ei ole ja ilmoittamisvelvoite siirtyy verovelvollisille, ilmoittamisvelvoitteen ajankohta siirretään hieman myöhäisemmäksi niin, että se on viiden päivän kuluttua siitä päivästä, jona ilmoittamisvelvoitteen alainen rajatylittävä järjestely tai kyseisten järjestelyjen sarjan ensimmäinen vaihe on toteutettu.

Tätä seuraava automaattinen tietojenvaihto tapahtuu neljännesvuosittain. Koska tiedot toimitetaan varhaisessa vaiheessa, järjestelyyn vahvimmin liittyvät veroviranomaiset saavat näin ollen riittävät tiedot ryhtyäkseen veron kiertämisen vastaisiin toimiin hyvissä ajoin.

- **Luettelo aggressiivisen verosuunnittelun tunnusmerkeistä (käsitteen määritelmän sijaan)**

Aggressiivisen verosuunnittelun käsitteen määrittely voisi osoittautua turhaksi. Tämä johtuu siitä, että aggressiivisen verosuunnittelun rakenteet ovat vuosien aikana muuttuneet erityisen monimutkaisiksi ja niitä muutetaan ja mukautetaan yhä edelleen veroviranomaisten vastatoimien seurauksena. Tässä suhteessa lainsäädäntöehdotus sisältää koosteen sellaisista liiketoimien ominaispiirteistä ja osatekijöistä, jotka viittaavat vahvasti verojen kiertämiseen tai väärinkäyttöön. Näitä ominaispiirteitä ja osatekijöitä kutsutaan tunnusmerkeiksi. Riittää, että järjestely täyttää yhden näistä tunnusmerkeistä, jotta se katsotaan sellaiseksi järjestelyksi, josta on ilmoitettava veroviranomaisille.

- **Automaattinen tietojenvaihto EU:n yhteisen tietoliikenneverkon (CCN) välityksellä**

Pakollisen automaattisen tietojenvaihdon toiminnallisten näkökohtien osalta ehdotetussa direktiivissä viitataan neuvoston direktiivissä (EU) 2015/2376 vahvistettuun mekanismiin eli yhteiseen tietoliikenneverkkoon (CCN). Sitä käytetään tietojenvaihdon yhteisenä välineenä, minkä vuoksi sen soveltamisalaa on laajennettava.

Tiedot kirjataan verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevaan turvalliseen keskusrekisteriin. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava käytännön järjestelyjä, kuten vakiolomakkeiden laatimista koskevia toimenpiteitä kaikkien vaadittujen tietojen toimittamistavan yhdenmukaistamiseksi. Osana tätä on yksilöitävä kielelliset vaatimukset, jotka liittyvät suunniteltuun tietojenvaihtoon ja tietojen päivitykseen CCN:ään.

- **Tehokkaat seuraamukset säännösten noudattamatta jättämisestä kansallisella tasolla**

Lainsäädäntöehdotuksessa jäsenvaltioiden tehtäväksi annetaan seuraamusten määrääminen niiden kansallisten sääntöjen rikkomisesta, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteisten puitteiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

- **Täytäntöönpanotoimenpiteet**

Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset ehdotetun direktiivin täytäntöönpanoa varten ja tarkemmin sanottuna veroviranomaisten välistä pakollista automaattista tietojenvaihtoa varten, komissiolle annetaan täytäntöönpanovalta

- i. hyväksyä vakiolomake, johon kuuluu rajattu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt;
- ii. hyväksyä tarvittavat käytännön järjestelyt tietojen päivittämiseksi verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevaan turvalliseen keskusrekisteriin.

Tätä valtaa on käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

- **Delegoidut säädökset**

Jotta tunnusmerkkejä voidaan tarvittaessa päivittää ilmoitetuista järjestelyistä saatujen tietojen perusteella, komissiolle siirretään valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 ja 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Verotuksen avoimuuden parantamiseen tähtäävien uusien aloitteiden huomioon ottamiseksi unionissa neuvoston direktiiviä 2011/16/EU³ on muutettu useita kertoja viime vuosien aikana. Neuvoston direktiivillä 2014/107/EU⁴ unionissa otettiin käyttöön finanssilititietoja koskeva yhteinen tietojenvaihtostandardi (CRS). Se kehitettiin OECD:n maailmanlaajuisen foorumin puitteissa, ja siinä määrätään sellaisten henkilöiden finanssilititietojen automaattisesta vaihdosta, joiden verotuksellinen kotipaikka sijaitsee muualla, ja luodaan puitteet tälle tietojenvaihdolle maailmanlaajuisesti. Direktiiviä 2011/16/EU on muutettu neuvoston direktiivillä (EU) 2015/2376⁵ rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä koskevien tietojen pakollisesta automaattisesta vaihdosta ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/881⁶ monikansallisten yritysryhmien maakohtaista raportointia koskevien tietojen julkistamisesta ja pakollisesta automaattisesta vaihdosta veroviranomaisten välillä. Koska rahanpesun torjuntaa koskevista tiedoista voi olla suurta hyötyä

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.2.2014, s. 1).

⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁶ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

veroviranomaisille, neuvoston direktiivillä (EU) 2016/2258⁷ asetettiin jäsenvaltioille velvollisuus antaa veroviranomaisille pääsy asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin menettelyihin, joita rahoituslaitokset soveltavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁸ mukaisesti. Vaikka direktiiviä 2011/16/EU on muutettu useita kertoja, jotta veroviranomaisilla olisi paremmat keinot torjua veron kiertämistä ja verovilppiä, on edelleen tarpeen vahvistaa tiettyjä nykyisen verokehityksen avoimuutta koskevia näkökohtia.

- (2) Jäsenvaltioiden vaikeudet suojata kansallisia veropohjiaan rapautumiselta kasvavat sitä mukaa, kun aggressiivisen verosuunnittelun rakenteet kehittyvät yhä monimutkaisemmiksi ja niissä hyödynnetään usein sekä pääoman että henkilöiden lisääntyntä liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Nämä rakenteet koostuvat usein järjestelyistä, joita kehitetään yli lainkäyttöalueiden ja joilla veronalaisia tuloja siirretään suotuisampien verojärjestelyjen piiriin tai joiden ansiosta verovelvollisen kokonaisverotaakka vähenee. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden verotulot usein vähenevät merkittävästi, mikä estää niitä soveltamasta kasvua edistävää veropolitiikkaa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että jäsenvaltioiden viranomaisilla on kattavat ja asianmukaiset tiedot mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä. Tällaisten tietojen avulla viranomaiset pystyisivät reagoimaan ripeästi haitallisiin verokäytäntöihin ja tukkimaan porsaanreikiä hyväksymällä uutta lainsäädäntöä tai tekemällä asianmukaisia riskinarviointeja ja verotarkastuksia.
- (3) Ottaen huomioon, että useimmat mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt koskevat useampaa kuin yhtä lainkäyttöaluetta, kyseisiä järjestelyjä koskevien tietojen ilmoittamisesta olisi lisähyötyä, jos jäsenvaltiot vaihtaisivat niitä keskenään. Automaattinen tietojenvaihto on erityisen tärkeää verohallintojen välillä, jotta niillä olisi käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat voidakseen ryhtyä toimiin aggressiivisia verokäytäntöjä huomatessaan.
- (4) Sen jälkeen, kun huomattiin, että liiketoiminnan kehittämisen avoimet puitteet voisivat edistää veron kiertämisen ja verovilpin torjuntaa sisämarkkinoilla, komissiota on kehoitettu tekemään aloitteita mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen pakollisesta ilmoittamisesta OECD:n veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 mukaisesti. Tässä yhteydessä Euroopan parlamentti on vaatinut tiukempia toimia välittäjiä vastaan, jotka avustavat järjestelyissä, jotka voivat johtaa veron kiertämiseen ja verovilppiin.
- (5) On tarpeen muistuttaa, että tietyt rahoituksen välittäjät ja muut veroneuvontaa tarjoavat tahot vaikuttavat aktiivisesti avustaneen asiakkaitaan rahojen piilottamisessa ulkomaille. Lisäksi on todettava, että vaikka neuvoston direktiivillä 2014/107/EU⁹ vahvistettu yhteinen tietojenvaihtostandardi on merkittävä edistysaskel kohti

⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/2258, annettu 6 päivänä joulukuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 1).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁹ Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.2.2014, s. 1).

verotuksellisesti läpinäkyvää lainsäädäntökehystä unionissa, sitä voidaan vielä parantaa ainakin finanssilitietojen osalta.

- (6) Mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoittaminen voi edistää tehokkaasti oikeudenmukaisen verotusympäristön luomista sisämarkkinoilla. Näin ollen velvoite, jonka mukaan välittäjien on ilmoitettava veroviranomaisille tietyistä rajatylittävistä järjestelyistä, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää veron kiertämiseen, on askel oikeaan suuntaan. Laaja-alaisemman toimintapolitiikan kehittämiseksi olisi tärkeää, että ilmoittamisen jälkeen veroviranomaiset jakavat tiedot muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kollegoidensa kanssa. Tällaiset järjestelyt tukisivat myös yhteisen tietojenvaihtostandardin toimintaa. Lisäksi olisi erittäin tärkeää antaa komissiolle pääsy riittävään määrään tietoja, jotta se voi valvoa, että direktiivi toimii asianmukaisesti. Se, että komissiolla olisi pääsy tietoihin, ei vapauta jäsenvaltiota velvollisuudesta ilmoittaa valtiontuesta komissiolle.
- (7) On tunnustettua, että mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, ilmoittamisella on sitä parempi ehkäisevä vaikutus, mitä varhaisemmassa vaiheessa veroviranomaiset saavat asiaa koskevat tiedot eli ennen kuin järjestely(t) otetaan käyttöön. Kun ilmoittamisvelvoite siirtyy verovelvollisille, olisi käytännöllistä siirtää ilmoittamisvelvoitteen ajankohtaa hieman myöhemmäksi, sillä verovelvolliset eivät välttämättä ole tietoisia järjestelyn luonteesta niiden kehittämisvaiheessa. Jäsenvaltioiden viranomaisten työn helpottamiseksi tällaisia järjestelyjä koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen voisi tapahtua neljännesvuosittain.
- (8) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja jottei ehdotettuihin sääntöihin jäisi porsaanreikiä, ilmoittamisvelvoitteen olisi koskettava kaikkia toimijoita, jotka ovat yleensä mukana suunnittelemassa, edistämässä, organisoimassa tai hallinnoimassa raportoitavien rajatylittävien liiketoimien tai niiden sarjan toteuttamista, ja kaikkia niitä, jotka antavat kyseisiin järjestelyihin liittyvää neuvontaa tai apua. Olisi myös huomattava, että tietyissä tapauksissa ilmoittamisvelvoite ei koskisi välittäjää asianajosalaisuuden vuoksi tai jos välittäjää ei ole esimerkiksi siitä syystä, että verovelvollinen suunnittelee ja toteuttaa järjestelyn itse. Näissä tapauksissa erityisen tärkeää on myös se, etteivät veroviranomaiset menetä mahdollisuutta saada tietoja sellaisista verotukseen liittyvistä järjestelyistä, joihin saattaa liittyä aggressiivista verosuunnittelua. Näin ollen ilmoittamisvelvoite olisi tarpeen siirtää verovelvolliselle, joka näissä tapauksissa hyötyy kyseisestä järjestelystä.
- (9) Aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyt ovat vuosien aikana muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi ja ne muuttuvat ja mukautuvat edelleen veroviranomaisten vastatoimien seurauksena. Tämän vuoksi olisikin tehokkaampaa pyrkiä määrittelemään mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt laatimalla luettelo sellaisista liiketoimien ominaispiirteistä ja osatekijöistä, jotka viittaavat vahvasti verojen kiertämiseen tai väärinkäyttöön, sen sijaan, että määriteltäisiin aggressiivisen verosuunnittelun käsite. Näitä nimittäjiä kutsutaan tunnusmerkeiksi.
- (10) Ottaen huomioon, että tällaisen lainsäädännön ensisijaisena tavoitteena olisi keskittyä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseen, asiasta olisi erittäin tärkeää säätää unionin tasolla vain siinä määrin kuin on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä olisi tarpeen rajata tietojen ilmoittamista koskevat yhteiset säännöt rajatylittäviin tilanteisiin eli tilanteisiin, jotka koskevat useampaa kuin

yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja kolmatta maata. Yhteisten sääntöjen laatiminen sen sijaan, että ratkaisu olisi kansallisten toimien varassa, onkin perusteltua tällaisissa tilanteissa, koska ne saattavat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan.

- (11) Ottaen huomioon, että ilmoittamisvelvollisuuden kohteena olevilla järjestelyillä olisi oltava rajatylittävä ulottuvuus, asianmukaiset tiedot olisi tärkeää jakaa muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa, jotta tämän direktiivin vaikutus aggressiiviseen verosuunnitteluun liittyvien käytäntöjen ehkäisemiseen olisi mahdollisimman tehokas. Rajatylittävissä tilanteissa annettavia ennakkopäätöksiä ja ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa tietojenvaihdon mekanismeja pitäisi käyttää myös mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä rajatylittävistä järjestelyistä ilmoitettujen tietojen pakollista automaattista tietojenvaihtoa varten unionin veroviranomaisten välillä.
- (12) Automaattisen tietojenvaihdon helpottamiseksi ja resurssien käytön tehostamiseksi tietojenvaihdon olisi tapahduttava käyttäen unionin kehittämää yhteistä tietoliikenneverkkoa (CCN). Näin ollen tiedot kirjattaisiin verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevaan turvalliseen keskusrekisteriin. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava käytännön järjestelyjä, kuten vakiolomakkeiden laatimista koskevia toimenpiteitä kaikkien vaadittujen tietojen toimittamistavan yhdenmukaistamiseksi. Osana tätä olisi yksilöitävä kielelliset vaatimukset, jotka liittyvät suunniteltuun tietojenvaihtoon, ja sen seurauksena päivitettävä CCN.
- (13) Tämän direktiivin vaikuttavuuden tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita aiheutuu niiden kansallisten sääntöjen rikkomisesta, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön, ja varmistettava, että näitä seuraamuksia myös sovelletaan tosiasiallisesti ja että ne ovat oikeasuhteisia ja niillä on varoittava vaikutus.
- (14) Tämän direktiivin muiden kuin keskeisten osa-alueiden täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä siinä yhteydessä, kun mahdollisten aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen tai järjestelyjen sarjan tunnusmerkkien luetteloa päivitetään vastauksena kyseisiä järjestelyjä tai järjestelyjen sarjaa koskevien tietojen päivittämiseen, joka on seurausta kyseisiä järjestelyjä koskevasta pakollisesta ilmoittamisvelvoitteesta.
- (15) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän direktiivin täytäntöönpanolle ja erityisesti veroviranomaisten väliselle automaattiselle tietojenvaihdolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä vakiolomake, johon kuuluu rajattu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä tarvittavat käytännön järjestelyt verotuksen alan hallinnollisen yhteistyön keskusrekisterin päivittämiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁰ mukaisesti.
- (16) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹¹ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kaikessa tähän

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

direktiiviin liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹² ja asetusta (EY) N:o 45/2001.

- (17) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (18) Tämän direktiivin tavoitetta eli sisämarkkinoiden toiminnan parantamista aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien rajatylittävien järjestelyjen käyttöä ehkäisemällä ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisillä toimilla ilman koordinoitua, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sen kohteena ovat järjestelyt, joiden tarkoituksena saattaa olla erilaisten kansallisten verosääntöjen keskinäisestä vaikutuksesta johtuvan markkinoiden tehottomuuden hyödyntäminen. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, erityisesti koska se koskee vain rajatylittäviä järjestelyjä, joissa on osallisena useampi kuin yksi jäsenvaltio tai yksi jäsenvaltio ja kolmas maa.
- (19) Sen vuoksi direktiiviä 2011/16/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/16/EU seuraavasti:

- (1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:
- (a) muutetaan 9 kohta seuraavasti:
- i) korvataan a alakohta seuraavasti:
- ”a) kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklaa, ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista toiselle jäsenvaltiolle ennalta vahvistetuin säännöllisin väliajoin. Kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa, saatavilla olevilla tiedoilla tarkoitetaan tiedot ilmoittavan jäsenvaltion verotusasiakirjoissa olevia tietoja, jotka voidaan saada käyttöön kyseisen jäsenvaltion tietojen keräämis- ja käsittelymenettelyjä noudattaen;”
- ii) korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) kun sovelletaan muita tämän direktiivin säännöksiä kuin 8 artiklan 1 ja 3 a kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklaa, tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyä ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista.”

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(b) lisätään kohdat seuraavasti:

”18. ’rajatylittävällä järjestelyllä’ järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa, joka koskee joko useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja yhtä kolmatta maata ja joka täyttää ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) järjestelyn tai järjestelyjen sarjan kaikkien osapuolten verotuksellinen kotipaikka ei ole samalla lainkäyttöalueella;
- b) järjestelyn tai järjestelyjen sarjan yhden tai useamman osapuolen verotuksellinen kotipaikka on samanaikaisesti useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella;
- c) yksi tai useampi järjestelyn tai järjestelyjen sarjan osapuolista harjoittaa liiketoimintaa toisella lainkäyttöalueella kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan välityksellä, ja kyseinen järjestely tai järjestelyjen sarja muodostaa osan kiinteän toimipaikan liiketoiminnasta tai koko liiketoiminnan;
- d) yksi tai useampi järjestelyn tai järjestelyjen sarjan osapuolista harjoittaa liiketoimintaa toisella lainkäyttöalueella sellaisen kiinteän toimipaikan välityksellä, joka ei sijaitse kyseisellä lainkäyttöalueella, ja kyseinen järjestely tai järjestelyjen sarja muodostaa osan kiinteän toimipaikan liiketoiminnasta tai koko liiketoiminnan;
- e) järjestelyllä tai järjestelyjen sarjalla on verotuksellinen vaikutus ainakin kahteen lainkäyttöalueeseen;

19. ’raportoitavalla rajatylittävällä järjestelyllä’ rajatylittävää järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa, joka täyttää ainakin yhden liitteessä IV esitetyistä tunnusmerkeistä;

20. ’tunnusmerkillä’ järjestelyn tai järjestelyjen sarjan tyypillistä ominaispiirrettä tai osatekijää, joka on lueteltu liitteessä IV;

21. ’välittäjällä’ henkilöä, jolla on verovelvolliseen nähden vastuu raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai kyseisten järjestelyjen sarjan verotuksellisten näkökohtien toteuttamisen suunnittelusta, edistämisestä, organisoinnista tai hallinnoinnista verotukseen liittyvien palvelujen tarjoamisen yhteydessä. ’Välittäjällä’ tarkoitetaan myös kaikkia henkilöitä, jotka antavat joko suoraan tai muiden henkilöiden, joihin välittäjä on etuyhteydessä, välityksellä aineellista apua, tukea tai neuvontaa raportoitavan rajatylittävän järjestelyn verotuksellisten näkökohtien suunnittelussa, edistämisessä, organisoinnissa tai hallinnoinnissa.

Toimiakseen välittäjänä henkilön on täytettävä ainakin yksi seuraavista ehdoista:

- a) henkilö on muodostettu jäsenvaltiossa ja/tai henkilöön sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä;
- b) henkilön verotuksellinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa;
- c) henkilö kuuluu oikeudellisiin, verotuksellisiin tai konsulttipalveluihin liittyvään ammatinharjoittajien rekisteriin ainakin yhdessä jäsenvaltiossa;

- d) henkilö on sijoittautunut ainakin yhteen jäsenvaltioon, jossa henkilö harjoittaa ammattiaan tai tarjoaa oikeudellisia, verotuksellisia tai konsulttipalveluja;
22. 'verovelvollisella' henkilöä, joka käyttää raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen sarjaa verotuksellisen asemansa optimointiin;
23. 'etuyhteydessä olevalla yrityksellä' verovelvollista, joka liittyy toiseen verovelvolliseen ainakin yhdellä seuraavista tavoista:
- a) verovelvollinen osallistuu toisen verovelvollisen johtotehtäviin ja käyttää kyseisen asemansa ansiosta huomattavaa vaikutusvaltaa kyseiseen toiseen verovelvolliseen nähden;
 - b) verovelvollinen osallistuu toisen verovelvollisen määräysvaltaan siten, että sen osuus äänimäärästä on yli 20 prosenttia;
 - c) verovelvollinen osallistuu toisen verovelvollisen pääomaan siten, että verovelvollisella on suoraan tai välillisesti omistusoikeus yli 20 prosenttiin pääomasta.

Jos samat verovelvolliset osallistuvat yhden tai useamman verovelvollisen johtotehtäviin, määräysvaltaan tai pääomaan, kaikki nämä verovelvolliset katsotaan etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi.

Kun kyseessä on välillinen osallistuminen, b ja c alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen on määritettävä kertomalla ääni- ja omistusoikeusmäärät konsernin omistusketjussa. Jos verovelvollisella on yli 50 prosenttia äänioikeuksista, sillä on katsottava olevan 100 prosenttia äänioikeuksista.

Yksityishenkilöä, hänen puolisoaan ja hänen suoran ylenevässä tai alenevassa polvessa olevaa sukulaistaan on pidettävä yhtenä verovelvollisena.

- (2) Lisätään II luvun II jaksoon artikla seuraavasti:

”8 aaa artikla

Raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan pakollisen automaattisen tietojenvaihdon laajuus ja edellytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät velvoitetaan toimittamaan toimivaltaisille veroviranomaisille raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen sarjaa koskevat tiedot viiden työpäivän kuluttua siitä päivästä, jona välittäjä antaa raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai kyseisten järjestelyjen sarjan yhden tai useamman verovelvollisen käyttöön toteuttamista varten välittäjän oltua yhteydessä kyseiseen verovelvolliseen tai kyseisiin verovelvollisiin tai kun järjestelyjen sarjan ensimmäinen vaihe on jo toteutettu.
2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen sarjaa koskevia tietoja, kun ne ovat kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla oikeutettuja asianajosalaisuuteen. Näissä tapauksissa raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen

sarjaa koskevien tietojen toimittaminen on verovelvollisen vastuulla ja välittäjien on tiedotettava verovelvollisille tästä asianajosalaisuudesta johtuvasta vastuusta.

Välittäjät voidaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vapauttaa tietojen toimittamisesta vain siinä tapauksessa, että ne harjoittavat toimintaansa sellaisten asiaa koskevien kansallisten lakien mukaisesti, joilla niiden ammattia säädellään.

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos 3 artiklan 21 kohdassa tarkoitettua välittäjää ei ole, raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen sarjaa koskevien tietojen toimittaminen on verovelvollisen vastuulla. Verovelvollisen on toimitettava tiedot viiden työpäivän kuluttua siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely tai kyseisten järjestelyjen sarja taikka kyseisten järjestelyjen sarjan ensimmäinen vaihe on toteutettu.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun raportoitavassa rajatylittävässä järjestelyssä tai kyseisten järjestelyjen sarjassa on osallisena useampi kuin yksi välittäjä, vain sen välittäjän on toimitettava tiedot 1 kappaleessa tarkoitetun mukaisesti, joka on verovelvolliseen nähden vastuussa järjestelyn tai järjestelyjen sarjan suunnittelusta ja toteuttamisesta.

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä tai kyseisten järjestelyjen sarjaa koskevien tietojen toimittaminen on verovelvollisen vastuulla ja kyseistä järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa käyttää useampi kuin yksi verovelvollinen, jotka ovat etuyhteydessä olevia yrityksiä, vain sen verovelvollisen on toimitettava tiedot 1 kappaleessa tarkoitetun mukaisesti, joka oli vastuussa järjestelystä tai järjestelyjen sarjasta sopimisesta välittäjän kanssa.

4. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät ja verovelvolliset velvoitetaan toimittamaan tiedot raportoitavista rajatylittävistä järjestelyistä, jotka toteutettiin [päivä, jona poliittinen yhteisymmärrys saavutettiin] ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana. Välittäjien tai soveltuvin osin verovelvollisten on toimitettava kyseisiä raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019.
5. Sen jäsenvaltion, jossa tiedot oli toimitettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on 21 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen käytännön järjestelyiden mukaisesti ilmoitettava tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille automaattista tietojenvaihtoa käyttäen.
6. Tietoihin, jotka jäsenvaltion on 5 kohdan nojalla toimitettava, kuuluvat seuraavat:
 - (a) välittäjien ja verovelvollisten tiedot, mukaan lukien nimi, verotuksellinen kotipaikka ja verovelvollisen tunnusnumero (TIN) sekä tapauksesta riippuen tiedot henkilöistä, jotka ovat välittäjään tai verovelvolliseen etuyhteydessä olevia yrityksiä;
 - (b) yksityiskohtaiset tiedot liitteessä IV esitetyistä tunnusmerkeistä, joiden perusteella rajatylittävästä järjestelystä tai kyseisten järjestelyjen sarjasta on raportoitava;
 - (c) tiivistelmä raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai kyseisten järjestelyjen sarjan sisällöstä, mukaan lukien viittaus nimeen, jolla ne yleisesti tunnetaan, jos sellainen on, ja sellainen yleinen kuvaus olennaisista liiketoimista tai

järjestelyistä, joka ei johda liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden tai kaupallisen menettelyn paljastamiseen tai sellaisten tietojen paljastamiseen, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä;

- (d) päivämäärä, jona raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai kyseisten järjestelyjen sarjan ensimmäisen vaiheen toteutuksen on määrä alkaa tai jona se alkoi;
 - (e) soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot kansallisista verosäännöksistä, joiden soveltaminen tuottaa verotuksellista etua;
 - (f) liiketoimen tai liiketoimien sarjan, mukaan lukien raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai kyseisten järjestelyjen sarjan, arvo;
 - (g) niiden muiden mahdollisten jäsenvaltioiden yksilöinti, jotka osallistuvat raportoitavaan rajatylittävään järjestelyyn tai kyseisten järjestelyjen sarjaan tai joita raportoitava rajatylittävä järjestely tai kyseisten järjestelyjen sarja todennäköisesti koskee;
 - (h) niiden muissa jäsenvaltioissa olevien mahdollisten henkilöiden yksilöinti, joita raportoitava rajatylittävä järjestely tai kyseisten järjestelyjen sarja todennäköisesti koskee, sekä tiedot siitä, mihin jäsenvaltioihin asianomaiset välittäjät tai verovelvolliset liittyvät.
7. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tietojenvaihdon helpottamiseksi komissio hyväksyy tarvittavat käytännön järjestelyt tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien toimenpiteet tämän artiklan 6 kohdan mukaisen tietojen ilmoittamisen yhdenmukaistamiseksi osana 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vakiomuotoisen lomakkeen vahvistamismenettelyä.
8. Komissiolle ei anneta pääsyä 6 kohdan a, c ja h kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.
9. Automaattinen tietojenvaihto tapahtuu yhden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jona tiedot on toimitettu. Ensimmäiset tiedot ilmoitetaan vuoden 2019 ensimmäisen vuosineljänneksen loppuun mennessä.”.

(3) Korvataan 20 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio hyväksyy vakiolomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavia tilanteita varten:

- a) 8 a artiklan mukaista rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä sekä ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 1 päivää tammikuuta 2017;
- b) 8 aaa artiklan mukaista raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 1 päivää tammikuuta 2019.

Vakiomuotoisissa lomakkeissa ei saa olla enempää tietojenvaihdon osia kuin 8 a artiklan 6 kohdassa ja 8 aaa artiklan 6 kohdassa on lueteltu eikä muita kyseisiin osiin liittyviä asiaankuuluvia aloja kuin ne, jotka ovat tarpeen 8 a ja 8 aaa artiklan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kielijärjestelyt eivät estä jäsenvaltioita toimittamasta 8 a ja 8 aaa artiklassa tarkoitettuja tietoja millä tahansa unionin virallisista kielistä. Kyseisissä kielijärjestelyissä voidaan kuitenkin määrätä,

että kyseisten tietojen pääkohdat on lähetettävä myös jollakin muulla unionin virallisella kielellä.”.

(4) Korvataan 21 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 aaa artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin. Myös komissiolla on pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin 8 a artiklan 8 kohdassa ja 8 aaa artiklan 8 kohdassa asetetuin rajoituksin. Komissio hyväksyy tätä artiklaa koskevat tarpeelliset käytännön järjestelyt 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Edellä olevien 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan ja 8 aaa artiklan 5, 6 ja 7 kohdan mukainen automaattinen tietojenvaihto toteutetaan tämän artiklan 1 kohtaa ja sovellettavia käytännön järjestelyjä noudattaen, kunnes tämä turvallinen keskusrekisteri on toiminnassa.”.

(5) Korvataan 23 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen arviointi 8, 8 a, 8 aa ja 8 aaa artiklassa tarkoitetun automaattisen tietojenvaihdon tehokkuudesta ja saavutetuista käytännön tuloksista. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kyseisen vuosittaisen arvioinnin toimittamismuodon ja -edellytykset. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”.

(6) Lisätään V lukuun artikla seuraavasti:

”23 aa artikla

Liitteen IV muuttaminen

Komissiolle siirretään 26 a artiklan mukaisesti valta hyväksyä delegoituja säädöksiä liitteen IV muuttamiseksi aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyjen tai järjestelyjen sarjan tunnusmerkkien luettelon päivittämiseksi vastauksena kyseisiä järjestelyjä tai järjestelyjen sarjaa koskevien tietojen päivittämiseen, joka on seurausta kyseisiä järjestelyjä koskevasta pakollisesta ilmoittamisvelvoitteesta.”.

(7) Korvataan 25 a artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava niitä seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen 8 aa ja 8 aaa artiklaa koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”.

- (8) Lisätään VII lukuun artikkelat seuraavasti:

”26 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä alkaen määräämättömäksi ajaksi valta antaa 23 aa artikkelassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 23 aa artikkelassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.
5. Edellä olevan 23 aa artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan vain, jos neuvosto ei ole vastustanut sitä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu neuvostolle tiedoksi, tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut aikomuksestaan olla vastustamatta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

26 aa artikla

Euroopan parlamentille ilmoittaminen

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.”.

- (9) Lisätään liite IV, jonka teksti on tämän direktiivin liitteenä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä

joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2019.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoitteet
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)³¹

14

14.03

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☒ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**³².

☐ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Komission vuoden 2017 työohjelman painopisteiden joukossa on oikeudenmukaisempi yhtiöverotus. Yksi tähän aihealueeseen kuuluvista asioista on veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevaan kansainväliseen sopimukseen liittyvän EU-lainsäädännön täytäntöönpano (lainsäädännöllinen / muu kuin lainsäädännöllinen, mukaan lukien vaikutustenarvioinnit). Tämä ehdotus koskee mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen pakollista ilmoittamista ja perustuu pitkälti OECD:n veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 tuloksiin ja tietoihin.

1.4.2. *Eriyistavoite (eriyistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Eriyistavoite

Tämän lainsäädäntöehdotuksen tavoitteena on lisätä avoimuutta ja parantaa tiedon saatavuutta varhaisessa vaiheessa, minkä ansiosta viranomaiset pystyvät tekemään parempia riskinarviointia lyhyemmässä ajassa ja tietoon perustuvia oikea-aikaisia päätöksiä siitä, kuinka verotulojen saaminen olisi paras turvata. Toisin sanoen jos veroviranomaisten tietoon tulee suunnitteilla olevia järjestelyjä, jotka mahdollisesti hyödyntävät aggressiivisen verosuunnittelun keinoja, niiden olisi voitava jäljittää kyseiset järjestelyt ja vastata niiden aiheuttamiin riskeihin asianmukaisten toimenpiteiden avulla. Tätä varten tiedot olisi hyvä saada ennakkoon eli ennen kuin

³¹

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

³²

Sellaisina kuin nämä on määriteltä varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

järjestely toteutetaan ja/tai otetaan käyttöön. Näin viranomaiset voisivat nopeasti arvioida järjestelyn riskit ja tarvittaessa reagoida tukkimalla porsaanreiät, jottei verotuloja menetettäisi. Lopullisena tavoitteena on suunnitella järjestelmä, jolla on varoittava vaikutus eli joka saa välittäjät luopumaan kyseisten järjestelyjen suunnittelusta ja markkinoinnista.

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Toimintoperusteinen budjetointi 3

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ensinnäkin mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen automaattinen vaihto jäsenvaltioiden välillä merkitsee sitä, että kaikki jäsenvaltiot pystyvät arvioimaan asianmukaisesti, onko tietyllä järjestelyllä tai järjestelyjen sarjalla vaikutusta (myös tahatonta) niihin, ja tarvittaessa päättää ryhtyä toimenpiteisiin.

Toiseksi mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien järjestelyjen lisääntynyt avoimuus lisää painetta varmistaa verokilpailun muuttuminen oikeudenmukaisemmaksi. Lisäksi mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen automaattinen vaihto ja pakollinen ilmoittaminen ovat keinoja, joiden pitäisi estää välittäjiä edistämästä aggressiivista verosuunnittelua ja verovelvollisia osallistumasta siihen, koska useamman kuin yhden jäsenvaltion veroviranomaisilla on tästä lähtien pääsy kyseisten järjestelyjen havaitsemiseen ja niihin reagoimiseen tarvittaviin tietoihin.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Tähän ehdotukseen sovelletaan direktiivin 2011/16/EU, jota sillä muutetaan, vaatimuksia seuraavien seikkojen osalta: i) jäsenvaltiot toimittavat vuosittain tietojenvaihtoa koskevat tilastotiedot; ja ii) komissio antaa näiden tilastojen perusteella raportin, jossa arvioidaan myös automaattisen tietojenvaihdon tehokkuutta.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Hallinnollista yhteistyötä koskevaa direktiiviä 2011/16/EU muutetaan, jotta mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä veroviranomaisille ilmoittamisen velvoite voidaan asettaa ensisijaisesti välittäjille ja varavaihtoehtona verovelvollisille. Nämä viranomaiset jakavat kyseiset tiedot edelleen muiden jäsenvaltioiden kanssa pakollisen automaattisen tietojenvaihdon järjestelmän välityksellä. Tässä yhteydessä viranomaisia vaaditaan lähettämään niille toimitetut tiedot keskusrekisteriin, johon kaikille jäsenvaltioille annetaan rajoittamaton pääsy. Komissiolle annetaan rajoitettu pääsy rekisteriin, jotta varmistetaan, että se saa riittävästi tietoa direktiivin toiminnasta.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Tietojen ilmoittamiseen tähtäävät EU:n tason toimet tuovat lisäarvoa verrattuna yksittäisten jäsenvaltioiden vastaaviin aloitteisiin. Tämä johtuu siitä, että mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä rajatylittävistä järjestelyistä ilmoittaminen verohallinnoille antaa niille käsityksen rajatylittävien liiketoimien kokonaisvaikutuksesta verokantoihin, varsinkin jos siihen liittyy tietojenvaihtoa. EU on näin ollen paremmassa asemassa kuin yksittäiset jäsenvaltiot, kun on kyse tietojenvaihtojärjestelmän tehokkuuden ja kattavuuden varmistamisesta.

1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Irlannissa, Portugalissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa on käytössä pakollisia järjestelmiä mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä järjestelyistä ilmoittamiseksi. Yhdistyneen kuningaskunnan julkistamista tiedoista käy ilmi, että hallitus käytti saamiaan tietoja useiden veron kiertämisen vastaisten toimenpiteiden käyttöönottamiseksi vuosittain. Vuodesta 2004 lähtien on säädetty 49 uudesta toimenpiteestä, mikä on estänyt 12 miljardin euron verotulojen häviämisen veron kiertämisen seurauksena. Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tullihallinto (HMRC) totesi, että on paljon tapauskohtaista näyttöä siitä, että veronkiertojärjestelmän paljastaminen (DOTAS) on vaikuttanut talouteen.

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Koska ehdotuksella on tarkoitus muuttaa hallinnollisesta yhteistyöstä annettua direktiiviä (2011/16/EU), kyseisen direktiivin mukaan vahvistetut tai kehitteillä olevat menettelyt, järjestelyt ja tietotekniset välineet ovat käytettävissä tämän ehdotuksen tavoitteisiin.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

- ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu.**
- ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.
- ☒ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu.**
- Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2017 ja päättyy vuonna 2021,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)³³

- ☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
 - ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - ☐ toimeenpanovirastoja
- ☐ **hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- ☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
 - ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
 - ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
 - ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
 - *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset:

Tämä ehdotus pohjautuu voimassa olevaan kehykseen ja järjestelmiin, jotka koskevat rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä koskevaa automaattista tietojenvaihtoa, joka kehitettiin direktiivin 2011/16/EU 21 artiklan mukaisesti direktiivin edellisen tarkistuksen yhteydessä. Komissio laatii yhdessä jäsenvaltioiden kanssa vakimuotoisia lomakkeita ja malleja tietojenvaihtoa varten täytäntöönpanotoimenpiteiden avulla. Komissio vastaa jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon mahdollistavan CCN-verkon kehittämisestä, ja jäsenvaltiot puolestaan sitoutuvat kehittämään tarvittavat kansalliset infrastruktuurit, jotka mahdollistavat kyseisen tietojen vaihdon CCN-verkon kautta.

³³

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Jäsenvaltiot sitoutuvat

- toimittamaan komissiolle vuosittaisen arvioinnin 8, 8 a ja 8 aa artiklassa (sekä ehdotetussa 8 aaa artiklassa) tarkoitetun automaattisen tietojenvaihdon tehokkuudesta ja saavutetuista käytännön tuloksista;
- antamaan luettelon tilastotiedoista, jotka komissio vahvistaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä (täytäntöönpanotoimenpiteet) noudattaen ja joita tarvitaan tämän direktiivin arviointiin.

Hallinnollisen yhteistyön direktiivin 27 artiklan mukaisesti komissio on sitoutunut antamaan kertomuksen hallinnollisen yhteistyön direktiivin soveltamisesta joka viides vuosi 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen. Tämän ehdotuksen (jolla muutetaan hallinnollisen yhteistyön direktiiviä) tulokset sisällytetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivänä tammikuuta 2023 mennessä annettavaan kertomukseen.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Mahdollisia riskejä ovat seuraavat:

- Koska verosuunnittelujärjestelyjen rakenteet ja ominaisuudet kehittyvät jatkuvasti, mikä voi tulevaisuudessa johtaa tilanteeseen, jossa jotkut tunnusmerkit eivät enää pidä paikkaansa, direktiivissä annetaan komissiolle valtuudet päivittää tunnusmerkkien luetteloa, jotta siihen voidaan lisätä mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä niitä koskevan pakollisen ilmoittamisvelvoitteen ansiosta saatavien uusien tietojen perusteella. Tätä varten komissio hyväksyy 26 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen muuttamiseksi.
- Jäsenvaltiot sitoutuvat toimittamaan komissiolle tilastotiedot, joita hyödynnetään direktiivin arvioinnissa. Komissio sitoutuu antamaan näihin tietoihin perustuvan kertomuksen viiden vuoden välein.
- Automaattisen tietojenvaihdon osalta jäsenvaltiot sitoutuvat toimittamaan komissiolle vuosittaisen arvioinnin kyseisen tietojenvaihdon vaikuttavuudesta.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

Direktiivin moitteettoman soveltamisen valvomiseksi komissiolle annetaan rajoitettu pääsy keskusrekisteriin, johon jäsenvaltiot lähettävät tiedot mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun rajatylittävistä järjestelyistä.

Fiscalis-ohjelma tukee sisäisen valvonnan järjestelmää 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1286/2013 mukaisesti tarjoamalla rahoitusta seuraavia varten:

- yhteiset toiminnot (esim. hanketyöryhmien muodossa);

- eurooppalaisten tietojärjestelmien rakentaminen.

Valvontastrategian keskeiset elementit ovat seuraavat:

Julkiset hankinnat

Varainhoitoasetuksissa määritellyt valvontamenetelmät: Hankintasopimuksia laadittaessa sovelletaan aina komission yksiköiden vakiintuneita maksunvarmennusmenettelyjä ja kiinnitetään huomiota sopimusvelvoitteisiin sekä moitteettomaan varainhoitoon ja yleiseen hallintoon. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa mainitaan petoksentorjuntakeinot (valvonta, raportointi jne.). Jokaisen yksittäisen sopimuksen perustana ovat laaditut yksityiskohtaiset ohjesäännöt. Hyväksymismenettelyssä noudatetaan ehdottomasti verotuksen ja tulliliiton pääosaston TEMPO-menetelmää: tulokset käydään läpi, niitä muutetaan tarvittaessa ja lopuksi ne hyväksytään (tai hylätään) erikseen. Yhtään laskua ei makseta ilman hyväksymiskirjettä.

Hankintojen tekninen todentaminen

Verotuksen ja tulliliiton pääosasto tarkistaa tulokset ja valvoo toimeksisaajien toimintaa ja niiden tuottamia palveluja. Pääosasto tekee toimeksisaajilleen myös säännöllisiä turvallisuus- ja laaduntarkastuksia. Laaduntarkastuksilla todennetaan, vastaavatko toimeksisaajien menettelyt tosiasiaissa niiden laatusuunnitelmissa määriteltyjä sääntöjä ja menettelyjä. Turvallisuustarkastuksissa keskitytään yksittäisiin prosesseihin, menettelyihin ja järjestelyihin.

Edellä mainittujen valvontatoimenpiteiden lisäksi verotuksen ja tulliliiton pääosasto tekee tavanomaista varainhoidon valvontaa:

Sitoumusten ennakkovarmennus

Kaikki verotuksen ja tulliliiton pääosaston sitoumukset todentaa henkilöstö- ja rahoitusosaston päällikkö. Näin ollen sidotuista varoista 100 prosenttia on ennakkovarmennuksen piirissä. Tällä menettelyllä voidaan varmistua rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

Maksujen ennakkovarmennus

100 prosenttia maksuista varmennetaan etukäteen. Lisäksi kaikista menoluokista valitaan viikoittain satunnaisesti ainakin yksi maksu, jolle henkilöstö- ja rahoitusosaston päällikkö tekee ylimääräisen ennakkovarmennuksen. Kattavuudelle ei aseteta tavoitetta, sillä tämän varmennuksen tarkoituksena on tarkastaa maksuja satunnaisesti ja todentaa, että kaikki maksut on käsitelty vaatimusten mukaisesti. Muut maksut käsitellään päivittäin voimassa olevia sääntöjä noudattaen.

Edelleenvaltuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien vakuutukset

Kaikki edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät allekirjoittavat kyseisen vuoden toimintakertomusta tukevia vakuutuksia. Nämä vakuutukset kattavat ohjelmassa toteutetut toimet. Edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät vakuuttavat, että talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät toimet on hoidettu moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti, että käytössä olevilla hallinnointi- ja valvontajärjestelmillä on saatu tyydyttävä varmuus rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja että näihin toimiin liittyvät riskit on tunnistettu ja ilmoitettu asianmukaisesti ja että niiden lieventämiseksi on ryhdytty toimeen.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Valvontatoimien avulla verotuksen ja tulliliiton pääosasto voi riittävällä tavalla varmistua menojen oikeellisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja vähentää sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuvaa riskiä. Edellä mainitun tarkastusstrategian toimet vähentävät mahdolliset riskit alle tavoitteen (2 prosenttia), ja niillä tavoitetaan kaikki edunsaajat. Kaikki riskejä vielä tästä vähentävät lisätoimet aiheuttaisivat suhteettoman suuria kustannuksia, minkä vuoksi niitä ei suunnitella.

Edellä selostetun valvontastrategian täytäntöönpanoon liittyvät kokonaiskustannukset – Fiscalis 2020 -ohjelman alaisten menojen osalta – ovat vain 1,6 prosenttia kaikista maksuista. Sen odotetaan pysyvän samalla tasolla tämän aloitteen yhteydessä.

Ohjelman valvontastrategialla rajoitetaan sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuvaa riskiä lähes nollaan, ja se on ohjelmaan liittyviin riskeihin verrattuna oikeasuhteinen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa Euroopan parlamentin ja asetuksen (EY) N:o 1073/1999³⁴ sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96³⁵ säännösten ja menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneen sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).

³⁵ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määrärahalaji	Rahoitusosuudet			
	14.03.01	JM/EI-JM ³⁶	EFTA-mailta ³⁷	ehdokasmailta ³⁸	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
1 A – Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky	Verotusjärjestelmien asianmukaisen toiminnan parantaminen	JM	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määrärahalaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokasmailta	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI

³⁶ JM = jaksotetut määrärahat / EI-JM = Jaksottamattomat määrärahat.

³⁷ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

³⁸ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

[Tämän osan täyttämiseksi on käytettävä [hallintomäärärahoja koskevaa laskentataulukkoa](#) (tämän rahoitus selvityksen liitteessä oleva toinen asiakirja), joka on asetettava saataville CISNETiin komission sisäistä lausuntokierrosta varten.]

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	1A	Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky
---	----	--

PO: TAXUD			Vuosi N ³⁹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Vuosi N+4	Vuosi N+5		YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero 14.03.01	Sitoumukset	(1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	(2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)								
	Maksut	(2a)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴⁰										
Budjettikohdan numero		(3)								
TAXUD-pääosaston määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	=2+2a +3		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

³⁹ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

⁴⁰ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

•Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 1A kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

•Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Maksut	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	5	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Vuosi N+4	YHTEENSÄ
PO: TAXUD							
• Henkilöresurssit		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Muut hallintomenot		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
TAXUD-PÄÄOSASTO YHTEENSÄ	Määrärahat	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N ⁴¹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Vuosi N+4	Vuosi N+5	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	Maksut	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓			Vuosi N		Vuosi N+1		Vuosi N+2		Vuosi N+3		Vuosi N+4		YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET													
	Tyyppi i ⁴²	Keski määr. kustan nukset	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lu ku mä rä yht ee nsä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ⁴³														
Eritelmät				0,060		0,060								0,120
Kehittäminen						0,140								0,140
Ylläpito								0,020		0,010		0,010		0,040
Tuki						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Koulutus														-
IT-palvelujen hallinta (infrastruktuuri, isännöinti, lisenssit jne.)						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100
Välisumma erityistavoite 1				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480
ERITYISTAVOITE 2														

⁴² Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁴³ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2. ”Erityistavoitteet”

- tuotos													
Välisumma erityistavoite 2													
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050	0,480

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁴⁴	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Vuosi N+4	YHTEENSÄ
--	--------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	----------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5						
Henkilöresurssit	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Muut hallintomenot	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEeseen 5 sisältyvät⁴⁵						
Henkilöresurssit						
Muut hallintomenot						
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEeseen 5 sisältyvät, välisumma						

YHTEENSÄ	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁴⁴ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

⁴⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	Vuosi N+4
• Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)					
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)					
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)					
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)					
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna) ⁴⁶					
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	- päätoimipaikassa				
	- EU:n ulkop. edustustoissa				
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)					
Muu budjettikohta (mikä?)					
YHTEENSÄ	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Kokousten pito ja kirjeenvaihto jäsenvaltioiden kanssa; lomakkeiden, tietoteknisten sovellusten ja keskusrekisterin hyväksi tehtävä työ; ulkopuolisten toimeksisaajien käyttäminen tietojärjestelmää varten.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ei sovelleta

⁴⁶ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁴⁷ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- ☒ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- ~~Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):~~

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁴⁸						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

⁴⁸ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.